

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Kan du forklarr mig, Hav

Citation: Drachmann, Holger: "Kan du forklarr mig, Hav", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 68. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid54827/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Kan Du forklare mig, Hav:

Kan Du forklare mig, Hav: —
 Hvorfor i al Verden jeg strider og stræber,
 Sætter mig hos Dig med bævende Læber,
 Glemmer hvert Maaltid, ja næsten glemmer
 Mine egne vaade, forfrosne Lemmer,
 Stirrende paa Dig, som næppe Du véd,
 For at opfange hele din Vældighed,
 For at forme din egen Stormmelodi
 Til Toner, som gælder i min Poesi!

Ak, om jeg formed det skønneste Spi,
 Hvor mange er der, som lytter dertil?
 Hvor mange, som ret af Hjertet mener,
 — Halve Venner og hele Mæcener —
 At jeg har gavnet og glædet mit Land,
 Fordi jeg har gjort mig til Spillemand? ...

„Du spørger! Hvad skal man vel svare paa sligt?
 Jeg forstaar mig kuns lidet paa Sang og Digt,
 Har aldrig taget et Kursus deri,
 Er helst for al Spekuleren fri.
 Men, om Du for Resten vil vide min Mening:
 Nuvel, hvorfor strider og stræber vel jeg
 — Vinden og jeg i Forening? —

Vi vandrer bestandig vor støtte Vej
 Og summer og brummer og gør Spektakel,
 Og vilde vist holde det for et Mirakel,
 Om en kommanderte: hold op!
 Jeg synger min Sang, og jeg strækker min Krop,
 Er oftest paa Farten og sjælden i Havn;
 Vi ligger paa Rejse, og blæser ad Landet
 Og spørger aldrig om „Gavn“.

Jeg kunde vel være en Mølleдам
 Og male for Folk paa Kværne;
 Ja, kunde jeg, skulde jeg gerne.
 Men jeg er nu engang ikke saa tam;
 Man kan gerne skælde paa Vandet:
 Jeg er Hav. Jeg kan ikke andet.“
